

Sönd. före domsöndagen

Predikan i Osby kyrka, 13 nov 2005

”Vaksamhet och väntan”

Luk 17:20-30

Tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma svarade han: "Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. ²¹Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er."

²²Till lärjungarna sade han: "Det skall komma en tid då ni längtar efter att få uppleva en enda av Människosonens dagar men inte får det. ²³Man skall säga till er: Där är han, eller: Här är han. Spring inte dit de pekar, rusa inte efter dem. ²⁴Ty liksom blixten flamar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så skall Människosonen visa sig på sin dag. ²⁵Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte.

²⁶Som det var i Noas dagar, så skall det bli under Människosonens dagar. ²⁷Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom över dem och gjorde slut på dem alla. ²⁸Eller som på Lots tid: folk åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, ²⁹men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla. ³⁰Likadant blir det den dag då Människosonen uppenbaras.

När man som turist befinner sig utomlands så brukar det inte ta så lång tid innan man har vant sig vid livet i det främmande landet. Vid kulturen, det nya språket och de annorlunda förhållandena. Men så ska flyga hem och kliver ombord på ett svenskt SAS-plan. Man möts av en svenska flygvärdinna som hälsar en välkommen på svenska, träffar nästan bara svenska medpassagerare och hittar svenska foldrar i stolsfickorna, ja då kan hemkänslan nästan bli överväldigande. Det upplevs som om man är i Sverige redan innan planet har taxat ut på startbanan.

Så är det med Guds rike. Guds rike på jorden präglas av vad man brukar kalla redan nu – men ännu inte. Redan nu har Guds rike kommit till oss, Guds rike finns inom er som Jesus sa. Ändå väntar vi på det. Än har Guds rike inte kommit till oss i sin fullhet. Men himlen börjar alltså redan här på jorden, precis som Sverige började i SAS-planet. Redan nu – ännu inte, det är ord som kan sammanfatta Guds rikes ankomst. Det vi kan se glimtar av redan nu är ännu inte fullt synligt.

”Vaksamhet och väntan” är ju temat för idag och att vara kristen är att leva i väntans tider. Vi väntar på någon som skall komma, när Människosonen kommer så skall även Guds rike bryta in i den här världen. Vi vet hur det är att gå och vänta på att någon eller något som ska inträffa. När man inte vet när detta ska ske så kan väntandet prägla hela ens tillvaro. Det blir som när par väntar barn. De vet inte när värkarna sätter in och måste alltid ha en viss beredskap för detta. Förlossningsväskan är packad och numret till taxin är uppskriven. Själva väntandet präglar allt som de gör.

Hur är det då med oss kristna i Sverige av idag? Lever vi också i väntans tider? Är vi beredda? Eller har vi slagit ner bopålarerna för djupt, vant oss så vid livet i främmande land att vi gömt var vi egentligen hör hemma? Det finns en uppenbar risk att vi glömmer detta. Att det blir som i Noas tid, att folk köpte och sålde, byggde och planterade utan att de märkte vad som var på gång. Och så blev de tagna med överraskning, floden kom över dem när de minsta anade det. Inte för att Gud inte varnat dem, men de hade inte brytt sig om tecknen och varningarna.

Kan det bli så med oss också, att vi blir så upptagna med vårt eget att vi glömmer det som vi väntar på. Guds rike får kanske inte plats i vår tankevärld. Även den kristne kan bli dåsig och trött i en värld där allt kan erhållas genast. Även kyrkan riskerar att bli sömrig när tiden går och visionerna slocknar. Därför behöver vi då och då påminna oss och höja vår beredskap. Det är ibland nödvändigt att se över sitt liv, att pröva sig själv och sitt sätt att leva. Vad är det som jag prioriterar, var har jag mitt fokus? En större andlig vaksamhet börjar med ett beslut: att i min tid ge rum för honom som kommer. Att i mitt inre skapa en plats där jag säger: ”Kom Herre Jesus. ” Vi kan behöva öva upp vår längtan efter Gud hans rike. En längtan som annars riskerar att försvinna i vårt materiella överflöd.

Men Jesus talar också om en längtan efter Människosonens dagar, det vill säga Guds rikets ankomst. Det är en längtan som blir större i svåra tider, i tider av oro och krig.

Det är naturligtvis inget fel på denna längtan men den kommer göra att många misstar sig. Självtänmda profeter kommer få många med sig. Vår otålighet gör att många tar saken i egna händer och försöker hjälpa Gud på traven. Det har ju inte saknats försök att på politisk väg skapa paradiset på jorden. ”Där är det” ropar någon och så rusar alla dit. Människor har dragits med i tron att man uppnått den ultimata lösningen. ”Spring inte dit de pekar”, säger Jesus till oss. ”Rusa inte efter dem.”

Vi lever i en provisorisk värld där alla våra lösningar på olika problem är av tillfällig karaktär. Den enda vägens politik får vi lämna till Gud. Guds rike är det bara Gud som kan förverkliga.

Hur ska vi då kunna veta när det verkligen gäller? Ja, Jesus svar är enkelt: Liksom blixten flamar upp och lyser upp hela himlen så ska

Människosonen visa sig på sin dag. Det kommer alltså inte råda någon tvekan när Jesus kommer tillbaka. Det betyder att så länge det finns människor som tveksamma så är det inte fråga om Guds rike!

Det finns alltså ingen anledning att förlora sig i olika spekulationer. Det Jesus kallar oss till är istället till att göra livet till en bön och en förväntan. Att vara kristen är att befinna sig i väntrummet.

Redan nu – men ännu inte. Allra tydligast manifesteras detta i nattvarden. Å ena sidan så är det fråga om färdkost, en måltidsrast på vägen som vi behöver för att kunna styrka oss på den fortsatta vandringen. Å andra sidan så är det redan nu himmelrikets måltid. Det som väntar oss vid Människosonens dagar får vi redan nu en försmak av. Det är paradoxen för oss kristna: när vi går fram till nattvardsbordet så är vi framme samtidigt som vi är på väg.